

Nồi Canh Chua Trước Cổng BV Nhi Đồng

Trước cổng Bệnh viện Nhi Đồng sáng nay, cha mẹ đứng xếp hàng 2 tiếng đổ mồ hôi, để con được ăn tô canh chua chị Tường. Chưa đến giờ phát cơm, nhưng dòng người đã xếp hàng dài hàng chục mét từ tờ mờ sáng. Gần 700 người chen chúc trên vỉa hè, người đứng, người ngồi, tay cầm phiếu nhận

cơm mà vẫn nơm nớp lo mất phần. Ai cũng chung một nỗi háo hức: sợ không kịp lấy phần canh chua nóng hổi, đầy tôm, đầy tình cảm!

Một cô trung niên ngồi thụp giữa đám đông, mắt ngược lên giữa những đôi chân chen kín:

- Có phiếu rồi đó chú. Nhưng em lo mất phần ngon. Em nghe bữa nay có tôm bự, nồi canh tới mười ký tôm lận mà.

Đó là nồi canh chua huyền thoại do chị Tường nấu. Mỗi lần nghe tên chị, bà con nghèo nuôi bệnh lại rạo rức. Bởi ai từng ăn rồi sẽ nhớ mãi: cái vị chua vừa tới của me tươi, cái ngọt thanh của bông điên điển, cái cay nồng của ớt đỏ xắt tay, và nhất là con tôm đồng tươi rói, lưng cong đỏ au, còn nguyên đầu nguyên vỏ.

Sáng nay, chị Tường nấu một nồi canh chua khổng lồ, hơn 10 kí tôm, trị giá gần một triệu rưỡi. Tôm không rẻ, nhưng chị không tiếc. Chị nói:

- Người ta cực khổ nuôi bệnh, cho họ ăn một bữa đàng hoàng. Món ngon không dành riêng cho người có tiền

Nồi canh sôi sùng sục trên bếp gas đã chiến. Mùi thơm của hành phi, của tỏi cháy, của nước mắm ngon lan xa cả góc đường. Mọi người xếp hàng 90 phút, có người hơn 2 tiếng đồng hồ, chỉ để được húp một vá nước chan chua, gấp một hai con tôm chắc thịt, ăn kèm chút bông điên điển quê nhà. Không ai than. Không ai bỏ hàng. Chỉ có những ánh mắt mong đợi và những bàn tay run run giữ chặt hộp nhựa chờ tới lượt.

Một tô canh chua không làm no bụng suốt ngày. Nhưng nó đủ làm ấm lòng những người đang lo lắng giữa hành lang bệnh viện. Giữa thành phố đông đúc này, vẫn có một nồi canh chua lan hương giữa lòng người ♥

nguồn: Facebook Phong Bụi